

SO SÁNH NỘI CHIẾN HOA KỲ VÀ CHIẾN TRANH VIỆT NAM

NGUYỄN VĂN BÌNH

Nội Chiến Hoa Kỳ kéo dài 4 năm từ ngày 12-4-1861 đến ngày 9-4-1865. Cuộc chiến Việt Nam kéo dài 20 năm từ ngày 1-11-1955 đến ngày 30-4-1975. Cả hai cuộc chiến đều gây nên cảnh tang tóc, đau thương cho quốc gia và quân, dân của mình.

Mục đích của bài viết này, chúng tôi chỉ nêu ra những điểm chính liên quan đến nguyên nhân, sự thiệt hại và sự đối xử của phe thắng trận với phe thua trận như thế nào? Và tại sao, Hoa Kỳ sau cuộc nội chiến, nhân dân Hoa Kỳ có thể hòa giải, hàn gắn vết thương, xóa bỏ được những quan điểm dị biệt và thành công trong việc xây dựng quốc gia? Trong khi đó, tại sao Cộng Sản Việt Nam lại thất bại trong việc hòa giải dân tộc, mối hận thù giữa nhiều người dân của hai miền Nam Bắc vẫn còn tồn tại và thất bại nặng nề trong việc cùng nhau tái thiết quê hương?

Nguyên nhân của cuộc Nội Chiến Hoa Kỳ là khi Tổng Thống Abraham Lincoln bãi bỏ chế độ nô lệ. Ông cho rằng quốc gia không thể có hai luật, một nửa có nô lệ, một nửa không. Điều này khiến 11 tiểu bang miền Nam tuyên bố ly khai khỏi Liên Bang và thành lập chính phủ riêng. Chính phủ miền Nam lấy Richmond, thuộc tiểu bang Virginia làm thủ đô, bầu ông Jefferson Davis làm tổng thống và giao quyền chỉ huy quân sự cho danh tướng Robert Lee để công khai tuyên chiến với chính quyền Liên Bang.

Trong hai năm đầu, liên quân miền Nam đã đánh thắng chính phủ miền Bắc nhiều trận, nhưng về sau vì thiếu tiếp liệu và quân số nên đã thất trận.

Vào sáng ngày 9-4-1865, thủ đô miền Nam Richmond bị vây hãm bởi 3 quân đoàn và tướng Robert Lee buộc phải tuyên bố đầu hàng. Với lá thư riêng tướng Robert Lee đã gửi cho tướng Ulysses Grant yêu cầu thu xếp một buổi họp mặt để chấm dứt chiến tranh.

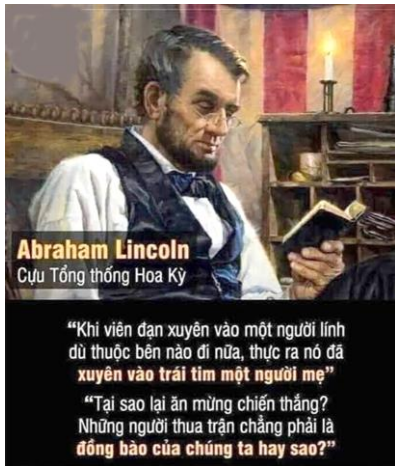
Tướng Ulysses Grant

Tướng Robert Lee

Trưa ngày lịch sử 9-4-1865, tướng Lee và một đại tá tùy tùng cưỡi ngựa vượt qua phòng tuyến đến nơi hẹn ước. Tướng Grant ra lệnh nghiêm cấm các sĩ quan và binh sĩ không được tỏ ra bất cứ hành động nào vô lễ với tướng Lee của miền Nam. Hình ảnh ghi lại hai người đi qua đoàn quân nhạc của lính miền Bắc thổi kèn chào đón. Các sĩ quan miền Bắc đưa vị tư lệnh miền Nam vào phòng họp. Nửa giờ sau tướng Grant và đoàn tùy tùng miền Bắc đến.

Theo chỉ thị của Tổng Thống Lincoln quân miền Nam phải bị tước bỏ vũ khí, quân dụng và được tự do trở về quê cũ như các dân thường, không bị tập trung vào các trại lao tù. Tướng Lee lại yêu cầu cho binh sĩ của ông được giữ lừa ngựa vì lính miền Nam đem ngựa từ các nông trại của họ đi chiến đấu. Tướng Grant liền đồng ý để lính miền Nam đem lừa ngựa của họ về nhà mà xây dựng lại nông trại.

Trước đó, vào năm 1863, tổng thống Lincoln đã đưa ra bản Tuyên Ngôn Ân Xá và Tái Thiết. Nội dung của bản Tuyên Ngôn là ân xá hoàn toàn và trao trả tài sản cho những ai tham gia cuộc nổi dậy, ngoại trừ các quan chức cấp cao nhất và các nhà lãnh đạo quân sự của Liên Quân Miền Nam (Confederate). Cho phép thành lập chính quyền tiểu bang mới và khuyến khích các tiểu bang ban hành các kế hoạch giải quyết vấn đề nô lệ được giải phóng.

Cuộc Nội Chiến Hoa Kỳ đã gây thương vong cho gần 1 triệu quân lính tổng cộng của hai miền và hàng trăm ngàn dân bị thương vong, nhiều nhà cửa bị thiệt hại. Trước sự thương vong này, Tổng Thống Lincoln đã

tuyên bố: *“Khi viên đạn xuyên vào người lính dù thuộc phe nào đi nữa, thực ra nó đã xuyên vào trái tim của một người Mẹ. Tại sao lại ăn mừng chiến thắng? Những người thua trận chẳng phải là đồng bào của chúng ta hay sao?”*. TT Lincoln cũng nói rằng: *“Nội chiến không có người thắng”*. Các sĩ quan, binh lính của phía Liên quân Miền Nam sau khi đầu hàng thì được chính phủ Liên Bang cam kết từ đó về sau họ không bị làm phiền.

Tướng Grant, chỉ huy quân đội miền Bắc ra lệnh cho các binh sĩ không được ăn mừng. Ông nói với các sĩ quan dưới quyền: *“Chiến tranh đã kết thúc. Giờ này họ là đồng bào của chúng ta”*. Ông cho rằng hai bên không còn là kẻ thù và cách tốt đẹp nhất để bày tỏ niềm vui của miền Bắc là không vui mừng trước thất bại của quân miền Nam.

Để bày tỏ tinh thần hòa giải dân tộc, TT Lincoln cho phép các liệt sĩ miền Nam đều được chôn cất tử tế tại các nghĩa trang và năm 1991 thì một số các liệt sĩ miền Nam được đưa vào một khu đặc biệt trong nghĩa trang Quốc Gia Arlington gọi là Confederate Section được chính phủ chăm sóc cẩn thận.

Sau một tuần kết thúc cuộc nội chiến, Tổng Thống Lincoln đã bị ám sát chết bởi một kẻ cuồng tín chủ trương chế độ nô lệ vào ngày 15-4-1865. Trước khi chết, TT Lincoln đã nói: *“Người ta có thể từ bỏ mọi thứ, nhưng không ai từ bỏ được lịch sử. Trước sau gì, lịch sử của bậc anh hùng sẽ phải được dựng lại ở chính nơi mà những con người vĩ đại đã ngã xuống.”*

Các liệt sĩ miền Nam được chôn tại các nghĩa trang

Tượng tướng Lee

Lính 2 phe tham chiến

Cuộc chiến VN giữa phe Quốc Gia của Miền Nam và phe Cộng Sản của Miền Bắc thực sự xảy ra từ ngày 1-11-1955 sau khi Hiệp Định Genève ngày 20-7-1954 chia đôi đất nước cho đến ngày 30-4-1975. Hồ Chí Minh sau khi chiếm được Bắc Việt liền mở ngay cuộc xâm chiếm Miền Nam do Quốc Trưởng Bảo Đại và thủ tướng Ngô Đình Diệm lãnh đạo. Hồ Chí Minh muốn chiếm miền Nam để bành trướng chủ nghĩa Cộng Sản quốc tế. Phía Miền Nam thì chiến đấu tự vệ để duy trì chế độ tự do dân chủ. Cũng vì yêu chuộng sự tự do, dân chủ hàng triệu người Bắc đã di cư vào Nam. Sau

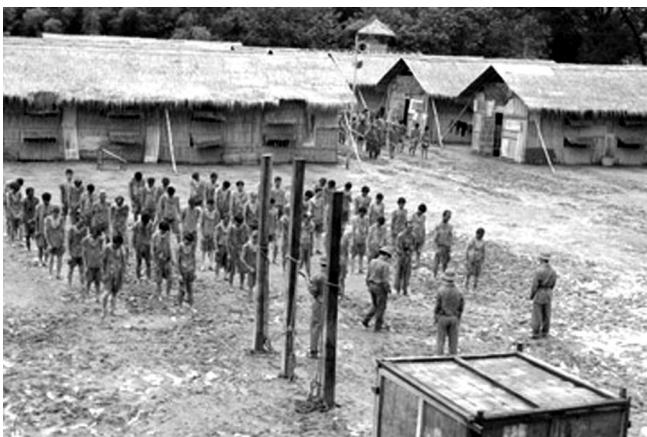

Lính Miền Nam VN và lính Bắc Việt

khi Hồ Chí Minh chết, Tổng Bí Thư đảng Cộng Sản VN, Lê Duẩn khi nói về cuộc chiến xâm lăng miền Nam đã không ngần ngại tuyên bố: **“Chúng ta chiến đấu là chiến đấu cho Liên Xô và Trung Cộng.”**

Phía Miền Nam được Hoa Kỳ và một số quốc gia thuộc khối Tự Do yểm trợ. Phía Bắc Việt thì được Liên Xô, Trung Cộng và các quốc gia khối Cộng Sản cung cấp vũ khí, quân dụng dồi dào.

Chiến tranh VN đem lại thiệt hại to lớn cho cả hai miền Nam Bắc VN. Miền Nam có trên 300 ngàn quân nhân tử trận, hàng trăm ngàn bị thương. Phía Bắc Việt có gần 1.1 triệu quân nhân tử trận, 600 ngàn bị thương. Tổng cộng cả hai miền VN có đến 3 triệu người dân bị thương vong. Về tài sản nhà cửa và nền kinh tế bị thiệt hại nặng nề.

Trại tù dưới danh nghĩa “Học Tập Cải Tạo”

Sau ngày 30-4-1975, Cộng Sản Bắc Việt nhanh chóng tổ chức diễu hành rầm rộ ăn mừng chiến thắng tại Sài Gòn. Tổng Bí Thư Đỗ Mười đã đồng loạt tuyên bố: **“Giải phóng miền Nam, chúng ta có quyền tịch thu tài sản, trưng dụng nhà cửa, hảng xưởng, ruộng đất chúng nó, xe chúng nó ta đi, vợ chúng nó ta lấy, con chúng nó ta bắt làm**

nô lệ, còn chúng nó thì ta đày kinh tế mới, vào rừng sâu nước độc. Chúng nó sẽ chết dần mòn .”

Để trả thù quân, dân Miền Nam, Cộng Sản Bắc Việt liền tập trung quân dân cán chính của Miền Nam vào các trại tù với mỹ từ **“Học Tập Cải Tạo”** trải dài từ Nam đến Bắc với lời chiêu dụ gạt gẫm là chỉ đi học tập 10 ngày nhưng thật sự đã kéo dài vài năm cho đến 17 năm lao tù khổ sai. Bên cạnh đây, còn đày ải vợ con của họ đến các vùng kinh tế mới là nơi rừng thiêng nước độc, thiếu thốn mọi bề. Tài sản của dân Miền Nam bị các cán bộ Bắc Việt tịch thu một cách ngang ngược. Đồng thời, chúng cho cày nát nhiều ngôi mộ của các tử sĩ Miền Nam tại các nghĩa trang và cho giứt sập tượng người lính Tiếc Thương tại nghĩa trang Quân Đội Biên Hòa. Hậu quả đã làm tan nát bao gia đình, giết hại nhiều nhân tài và tạo sự hận thù giữa người dân và bọn lãnh đạo Hà Nội ngày càng thêm sâu đậm.

Mộ bia của lính VNCH bị bắn nát và tượng Tiếc Thương tại nghĩa trang Quân Đội Biên Hòa bị giứt sập.

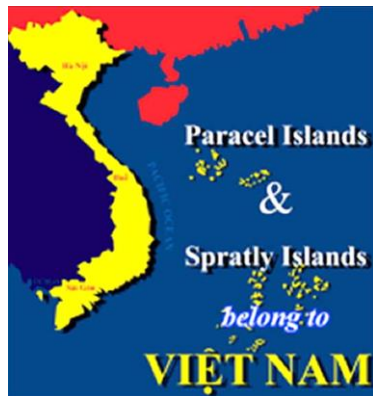
Quá chán ngán chế độ vô nhân CSVN, hàng triệu người Việt cả miền Nam và miền Bắc liêu minh vượt biên, vượt biển đi tìm sự tự do tại nhiều quốc gia trên thế giới. Hành trình đi tìm sự tự do này đầy đau thương và nước mắt. Hàng trăm ngàn người phải bỏ xác trên biển Đông. Người sống sót thì phải chịu đói khát, bị cướp bóc và nhiều phụ nữ Việt bị bọn hải tặc hãm hiếp đến chết.

Trong khi ấy, các cấp lãnh đạo CSVN từ trung ương đến cấp địa phương do tham nhũng mà tài sản của bọn chúng lên đến hàng trăm triệu hay hàng tỷ mỹ kim tạo thành một tầng lớp tư bản đồ sống xa hoa .

Cùng một cuộc chiến xảy ra giữa hai miền của đất nước, nhưng chúng ta đã thấy rõ tại sao Hoa Kỳ trở nên hùng mạnh và tại sao Việt Nam lại lâm

Ngày nay, hàng triệu người dân Việt đã thấy rõ bộ mặt thật bán nước của tập đoàn lãnh đạo CSVN. Từ Công Hàm bán nước do Phạm Văn Đồng ký vào năm 1958 nhìn nhận chủ quyền của Trung Cộng trên quần đảo Hoàng Sa. Các hiệp ước do cấp lãnh đạo CSVN ký vào các năm 1999, 2000 đã dâng cho Trung Cộng hàng trăm dặm lãnh hải và lãnh thổ

của đất nước. Ngày nay, Ải Nam Quan và Thác Bản Giốc đã thuộc về Trung Cộng. Đặc biệt, đảng CSVN lại đề hèn đàn áp những cuộc biểu tình của người dân đòi Trung Cộng phải hoàn trả hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa. Nhưng nhà cầm quyền Hà Nội thì lại im lặng trước những sự đánh đập các ngư dân VN cùng sự xâm lấn của Trung Cộng trên hai quần đảo này.

Sau khi Nội Chiến Hoa Kỳ chấm dứt, TT Lincoln đã sáng suốt xem phe thua trận vẫn là đồng bào và kêu gọi mọi người dân Hoa Kỳ hãy cùng nhau kiến thiết đất nước. Trái lại, bọn lãnh đạo Cộng Sản Bắc Việt đã xem quân dân Miền Nam là những kẻ thù cần phải tiêu diệt. Đến nay, sau 49 năm chấm dứt cuộc chiến, chính quyền Hà Nội vẫn giữ thái độ hận thù quân dân Miền Nam VN thay vì hòa giải dân tộc.

vào cảnh chậm tiến, nghèo nàn và đất nước có nhiều nguy cơ bị mất vào tay của Trung Cộng.

Mục đích của chiến tranh VN có thật sự đem lại sự Độc Lập, Tự Do và Hạnh Phúc cho đất nước và dân tộc hay không như lời tuyên truyền của Hồ Chí Minh và tập đoàn lãnh đạo đảng CSVN ?. Ngày nay, sự thật đã được phơi bày.

Thật là chí lý và thắm thiết khi người dân VN đã đặt câu về khi bọn CSVN thay đổi con đường Công Lý bằng đường Nam Kỳ Khởi Nghĩa và đường Tự Do của Sài Gòn thành đường Đồng Khởi như sau:

***Nam Kỳ Khởi Nghĩa tiêu Công Lý
Đồng Khởi vùng lên mất Tự Do.***

Một đất nước không còn nền Công Lý và tất cả người dân bị tước đoạt mọi quyền Tự Do, thêm vào đó, phe chiến thắng không có chính sách hòa hợp hòa giải dân tộc thì quả là một tai họa vậy./.

NGUYỄN VĂN BÌNH